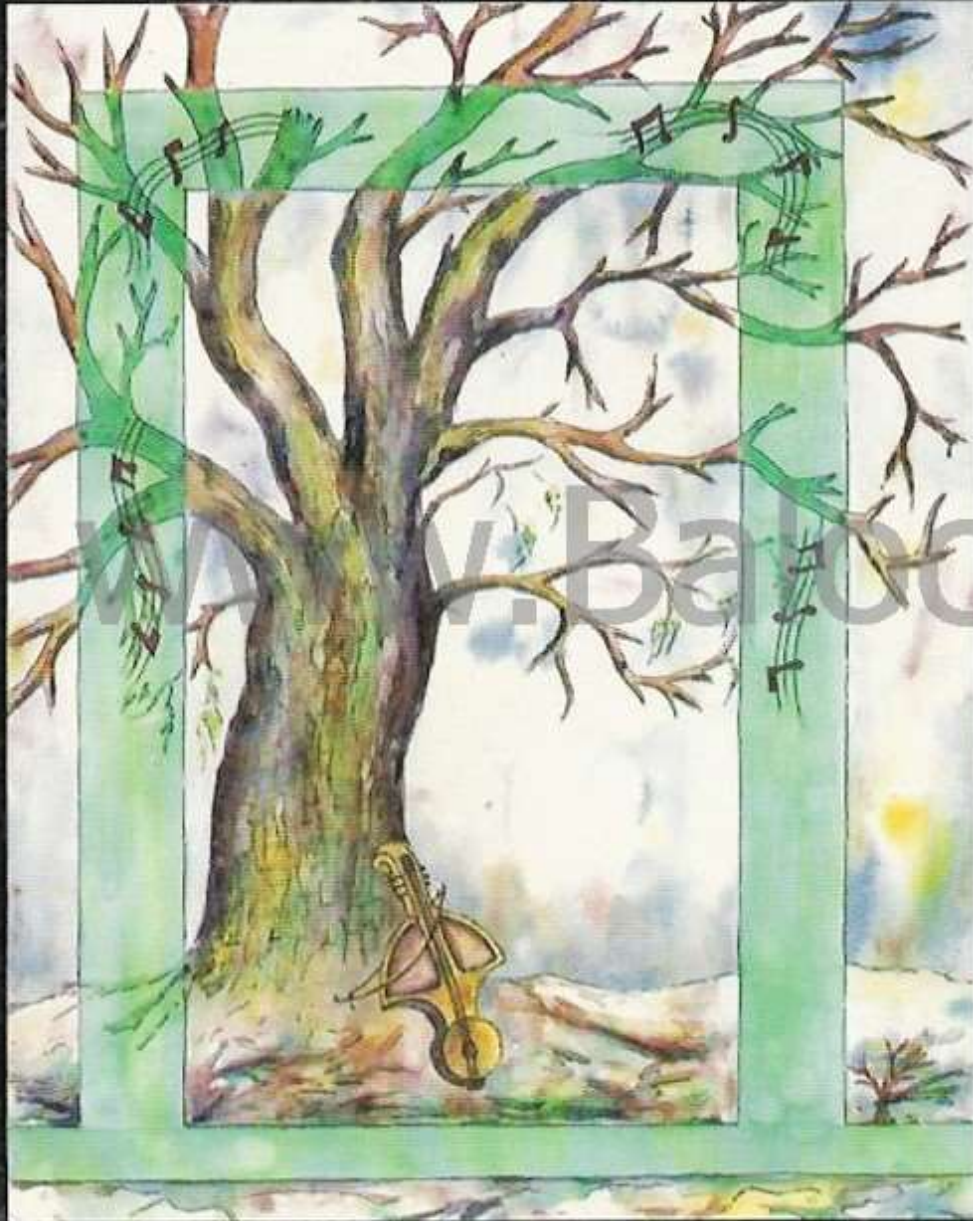

ایٹکنس شیرانی زمیر

”گر نچے بٹنگ رنگے دمکاں تالان انت
روچ چو دردء شہرء سترء پیچان انت،“

صوت ء راستیں رنگ ء بلوچی لہزا نک ء تھا
صوت ء اور یجنل فارم گوں بلوچی تب ء
اگاں کسے ء اے عہد ء دیمآ آرنگ تہ آ
استیں دور ء مزنیں شاعر واجہ منیر مومن
انت کہ بلوچی لہزا نک ء براہ انت
محجب مجاہد

گام پبلی کیشنز گوادور

منیر مومن

(کس بے خستہ اے کتاب یا الٹی و بہرے بید و شکار و رضا و رجا تک یا چھاپ و شگ کرت نہ کت)

کتاب _____ اپنیگیں شیرانی زیر

شاعر _____ منیر مومن

سرتاک _____ صمد عبداللہ

کمپوزنگ _____ عامر عاشق (گام کمپوزر)

پرپریس _____ احمد پرنٹرز کراچی

اولی چھاپ _____ اکتوبر 2004ء

دائنگ _____ پنچ صد (500)

نہاد _____ 65 کلدار

شکار _____ گام پبلی کیشنز گوادار

Copy Right: GAM Publication Gwadar

میں گمان ہے
اس جہنم میں کہ
میں نے
ہمک جتنی
انت
زندمان
پیش

ردء بند

- 8 ★ ایتلیں شیرانی زیر
9 ★ گوں مہکاں درو شمس شارء
10 ★ ٹہل غا ادا ناز شراب
11 ★ صباں پل چکنداں
12 ★ منی اے حال منا
14 ★ لاس غا لالانی سرا
15 ★ ترانے گوں ماہء
16 ★ دروء چراغیں
17 ★ درو غا مونجاں
19 ★ زندماں فاضلء
20 ★ دیدگاں بندانت
21 ★ مارا شے سخن
22 ★ چماں گریتک ہار
24 ★ گوں چراغاں ترانگانی
25 ★ عزابانی بہشت
26 ★ فکرء ہو رک انت شکم
27 ★ رنگ ء شہکور
28 ★ دروانی چپ ء بیگاہاں
29 ★ شب انت ٹہل غا داب انت

نامکات

بلوچی موسیک ء صوتانی زیر کاری ء زندگیں نام
ولجہ محمد شفیع بلوچ (حد امرزی) کہ بھر شمو شک نہ بیت

- 54 ★ پدا مکرندے
- 55 ★ بیامنی نگرہ بدن
- 57 ★ استالان کفتیں ہمسفر
- 58 ★ اری ایس ہم
- 60 ★ زلفاں شکین
- 61 ★ زندمانی ءچہ
- 62 ★ شب ءپرداتگ
- 63 ★ نہ ترا نگے نہ غے
- 65 ★ نالان انت دگے رنگے
- 66 ★ بیاتنی مہر
- 67 ★ تو مہر ءخمارے
- 69 ★ یہ شپاں مے چرانے
- 70 ★ عاشقی ءوڑا
- 71 ★ ماں دیدگانی درء
- 72 ★ تنی ترا نگانی آس ء
- 74 ★ چرانے یاتے
- 75 ★ آکر در کفیت
- 76 ★ درد ءگپ ء بکناں
- 77 ★ شب ء مہراں
- 78 ★ روج ء نکلندیت واب
- 79 ★ ارس بچکند گانی

- 30 ★ چوں گوسنگ تنی
- 32 ★ درد ء مہلیمیں بیگا ہے
- 33 ★ چرانے گون انت
- 35 ★ چم راہ ء بییاں
- 36 ★ دل بت ء واہگانی
- 37 ★ تنی غمانی شپ دیار ء
- 38 ★ زہیرانی ہلکہ آں
- 39 ★ چہ ترنگانی گنجاں
- 40 ★ روچے پکن بیا
- 41 ★ چہ زانت کسے درد ء
- 42 ★ دل کشیں چوہکائی
- 43 ★ شپاں تنی ترا نگ ء
- 44 ★ وفاء درس بے
- 45 ★ مے مہرانی گنجیں
- 46 ★ کدی تن چھاگل ء
- 48 ★ زند ء ہر پاس ء
- 49 ★ ہمیشا کیف نوشاں
- 50 ★ مے چم تنی راہسر
- 51 ★ ماہ ء درور
- 52 ★ گوں ترا ہمسفر
- 53 ★ ماہکاں بچک ساز

گوں مہکاں ڈرو میں شار ۽ نیائے
مروچاں تو مئے بازار ۽ نیائے

مدام کایاں من اے دُنیاء دیم ۽
بلے تو مہر ۽ دربار ۽ نیائے

منی اوستانی بوجی تو تیاب ۽
گوں زریں دور ۽ آچار ۽ نیائے

نہ آسے روک کلئے نہ کیفے نوش ۽
مروچاں دل تو چچ کار ۽ نیائے

ایٹکیں شیرانی زیر

”ایٹکیں شیرانی زیر“ ۽ تھا ہوا ریں کیشتر شیر ہما انت کہ موسیک ۽ ہاترا
طرزانی سر ۽ پر بندگ بوتگ انت۔ ۽ آہانی تہا لس مہلوک ۽ تب ۽ دارگ ۽ کیشتر
جہد کنگ بوتگ۔ اے گل ہما شیر انت کہ من پر بتگ ۽ بیہال کنگ انت، اشانی
چچ وڑیں ریکارڈے منی کڑ ۽ ایر نہ بوتگ۔ اے شیر کہ مروچی کتابے ۽ ڈرو شم ۽
یک جاگہ انت اے اعجاز ذکر، ۽ مجیب مجاہد ۽ زحمت ۽ جکانسریانی آسرا انت۔ من
جہر پگرنہ کنگ کہ اے شیر کتابے ۽ صورت ۽ بہ بنت تا اے حد ۽ کہ کتاب ۽ نام
ام مجیب ۽ ایر کنگ۔

اے شیرانی تہا موسیک ۽ گوں بندو کیں مردمان ۽ لہز انک ۽ گوں نژوک
کنگ ۽ جہد ۽ اگس کسانیں شمع ام گندگ بہ بیت تہ بوت کنت کہ شاعری منا پہل
بلکنت۔

منیر مومن

22 جولائی 2004 (پسنی)

نہل ۽ ادا، ناز شراب انت
درد ۽ دل ۽ راز شراب انت

بیا تو بجن چنگ ۽ دل ۽
صوت ۽ غزل ساز شراب انت

شہر ۽ چنلانی سرا
گو ۽ آواز شراب انت

سارتیں زمستانی شپاں!
گر میں تہی امباز شراب انت

مرچاں دل ۽ شہر ۽ منیر
کے غماں باز شراب انت

صبح ۽ پلن بچکنداں شپانی زہیر بانوریں
مروچی درد سالونکاں مروچی گیر بانوریں

اے جونیں چاپ ۽ نازیکے اے چونیں شادمانی یے
منی یاتانی منگیر ۽ تہی جیک ۽ ہیر بانوریں

سمین ۽ مونکے الہان کت ۽ پلاں گریوگے زرتنگ
کشت کہ مئے دل ۽ واہند، اج ما دیر بانوریں

منیر اے قہریں خاموشی سروء ساز کنت درد
زہیر ۽ چادر ۽ چیرا، غم ۽ منگیر بانوریں

منی گنویء مرچی کہ بزہنگی چیر انت
اے ہوشء شال منء بخش اتگ پری رنگء

کتگ دمانے نیادء طلب بلے مرء
ودارء سال منء بخش اتگ پری رنگء

ہمائیء کہ گلء پٹاں چہ زبان پل ات
ہما سوال منء بخش اتگ پری رنگء

منی زہیر انت شپء نیمء شاتلی نال انت
غمء چنال منء بخش اتگ پری رنگء

منیر ارسء منی جو مروچی چوں بہ تجیت
دلء نہال منء بخش اتگ پری رنگء

منی اے حال منء بخش اتگ پری رنگء
وقی خیال منء بخش اتگ پری رنگء

من آیارا وقی دروشمء نہ دات ہچی
وقی مثال منء بخش اتگ پری رنگء

لاس لالانی سرا مهر چراغاں بالین
دل شمالانی سرا مهر چراغاں بالین

بلکس یک شائے تران ۽ بہت انت ہلک ۽
بیا چنالانی سرا مهر چراغاں بالین

قہریں روچاں پدا گیرتاں دلانی واہگ
درو سالانی سرا مهر چراغاں بالین

روح فتنیں پہ گل ۽ رکاں گلیں بچکندے
شب نہالانی سرا مهر چراغاں بالین

ماہکان پتوایں پلانی ہلک بچکندے
بیک ۽ شہلانی سرا مهر چراغاں بالین

ثرانے گوں ماہ ۽ چارویں گپے گوں استالاں کنگ
واہیں دل ۽ چو شائے دانکہ صباح نالاں کنگ

سپیلے آلال ۽ میگ ۽ گوں ہشکلیں دستاں کئے بروت
زہیران ۽ شال ۽ دامن ۽ دردان ۽ دزمالاں کنگ

نہ درو است نہ دلے کئے حاجتے نہ منزے
ماہیں گل ۽ گنجیں غماں گرانیں غمے تالاں کنگ

تئی ترانگ ۽ تئی مولم ۽ مہلب گوں گوات ۽ ہمسفر
اے باغ ۽ پلان ۽ تئی وشبو کئے مالاں کنگ

یاتانی اریں بیگد ۽ کیفانی ہوشام ۽ منیر
نازانی تئی مرواردے زرت ۽ غم ۽ گالاں کنگ

دردء چراغیں دیدگ تہاراں روک کن دلء
استالء ماہ ام تئی راز داراں روک کن دلء

پہ سہیلء سوادء کاڑانی ٹولی سر گہنگاں
بلکس ادا ام سہتے بداراں روک کن دلء

تئی دوستء ہمیل اوستانی سیاہیں گارء تہا
اچ تو مدائی اُمیت واراں روک کن دلء

نودانی ارساں آپ کرتگ انت درسیں کنجیل شپء
بے وائیں ماہء دیدگ خماراں روک کن دلء

دردانی آسء تہنا بہ سچ کسی زنگء مجن
تو بے گناہ ے، آبے میاراں، روک کن دلء

دردء مونجیاں زہیر ویران انت
بے ترا تئی فقیر ویران انت

چاپء چوگانیں ماں دلء ہلکء
کئی مرادانی سیر ویران انت

زنداں فاضلۂ شہدیں گالے بہ بیت
عشق چاڑے بہ بیت غم حیلے بہ بیت

روح رازے بہ بیت شب مثالے بہ بیت
مہر راہے بہ بیت دل چنالے بہ بیت

غم طلاہے بہ بیت درد لالے بہ بیت
سج تہی مہرۂ مسکین مثالے بہ بیت

کندۂ شکنین عہدۂ ٹھکیں چادرۂ
پہ غمۂ بڑہنگاں دوستۂ مثالے بہ بیت

دامی نیستیۂ بس ہمیش انت علاج
غم توانے بہ بیت درد مالے بہ بیت

شائلاں گوں بہ جنزیت شیرۂ سفر
واہگۂ راہراں دل نہالے بہ بیت

نیکۂ ماہ ذرپشت نہ گلابۂ پل
ہرچی نزدیکۂ دیر ویران انت

مہرۂ نامۂ مہر گر جہانۂ نیست
زردۂ پنہاں مہر زیر ویران انت

نہ منی جہنا کل تہار انت ادا
بے تو ہر بادگیر ویران انت

اے غمۂ شہدۂ چوئیں تامے گوں
کہ تہی اوستانی شیر ویران انت

واہگۂ لوٹۂ مئے غمۂ شادہ
باریں چے چے منیر ویران انت

دیدگاں بندانت تئی استال کتیں بُست بکن
باریں چی انت مئے شپءِ حال کتیں بُست بکن

تئی بالادءِ اے دشبوءِ صداں پاس جگ
دیرانت واب ئے تو زباد مال کتیں بُست بکن

بند بوتت چہ چٹالاں نوں زہیری نازیک
نوں کہ مُرگاں اوں کنگ بال کتیں بُست بکن

شُشت روجءِ گوں وقی زرءِ طلاہیں رنگءِ
سیہ شپءِ مہرءِ ہر ٹال کتیں بُست بکن

بے تئی زیلءِ چراغءِ چوں جہاں رُثناہیت
گوں ترا کنت صبح گال کتیں بُست بکن

مارا سگے بکن مارا پلے بکن
چو وداری مکن مارا پلے بکن

پہ تئی نازانی گلباغءِ امیت ءِ ما
دیر انت یل کت چن مارا پلے بکن

دانکہ لگرنک بہ بیت گوں مئے حوٹاں دلءِ
دیگرءِ لُٹءِ پن مارا پلے بکن

مہر ءِ دستاں کہ لاچاریں ما ہر دوئیں
اُنچو تو اُنچو من مارا پلے بکن

ناز بوئیں تئی نازانی دیدارے ءِ
گُٹوگ انت سیم ءِ سن مارا پلے بکن

چماں گریگ ہار کنگ
گیابانے بازار کنگ

دانکہ زمانگ گار نہ بیت
اے دیوانگ سار نہ بیت
منزل دور ات گار کنگ
گیابانے بازار کنگ

کہیں پنے نوک بہ بیت
درد مہلب روک بہ بیت
ٹمکیں جہان آثار کنگ
گیابانے بازار کنگ

کسی سرا مئے اوست نہ بیت
ہر کس مارا دوست نہ بیت
پتو وتا غموار کنگ
گیابانے بازار کنگ

مہر زہیرؔ کس نزانت
انگت منیرؔ کس نزانت
ما چو نیں کار کنگ
گیابانے بازار کنگ

گوں چراغاں ترانگانی گوں زبداں اتلگ انت
چست بکن چماں فقیر انت پہ مراداں اتلگ انت

تزاو لیس پاداں بکند ء درگلیں جیگاں بچار
مہر ء دنیا ء حدابند انت شاداں اتلگ انت

ہلک ء شنگ انت ہے وڑ مہوشانی شاعر رنگ
سج آزمان ء گھسے دیم پہ مراداں اتلگ انت

دراہیانی ریدگیں تیلان گوں بندوک انت تنی
پہ تنی نازاں گنوک انت پہ تنی نیاداں اتلگ انت

حائی ء درہبات ء پہ چاکر ء وش آہت ء ء
گوں مریدی ء توان ء کم گشاداں اتلگ انت

عذابانی بہشت چون انت، ثواب ء تہترین چون انت
منی دنیا ء چے حال انت، منی ستکانی دین چون انت

گلکیں بیگاہ ء روزرود کئی حوتانی رنگ مان انت
بکش باریں منی ڈیہ ء صباحانی سمین چون انت

چہ زند ء زہری ء منگ ہما شہد ء بدے ، حالاں
پہ مرک ء لوت ء مرنگ آ زند ء مارچین چون انت

حیالانی تنی زید ء شریپیت انگت کدی پئے
منی امیت ء ڈولدار ات ودار ء گلزمین چون انت

تنی رفتار ء سرگوات ء گلابانی زرگ چون انت
تنی زلفانی شپ چون انت انارکانی ذرین چون انت

قلم ہورک انت شکم شراب بدے
وہے اوشتیت قلم شراب بدے

نیا زمستان آس بخشائیں
شرونگلیں زرد غم شراب بدے

سبے پر کیفیں دیدگاں گوں بچار
کئے کشیت کہ ستم شراب بدے

چچ بے کیف انت ماہ تاسیں رنگ
نیا منی قدح چم شراب بدے

مرچی مہمان انت تنی نازانی
بلی مرگانی رم شراب بدے

اے کہ سک باز شیر پر بند
تو اشان کم کم شراب بدے

رنگ بوشکور بو ہار گوزیت
شار تنی دامن بہار گوزیت

تاس تاس تنی عکس استال
ماہکاں ماہکاں سحر گوزیت

وہے تالان بیت ابد زیر
بیت ہر پل تنی توار گوزیت

سرشپ شہزیت نود بانگواہ
نیمروچ اوں بامسار گوزیت

گوں تو ہر شب بیت یات گار بے
یات مانیت یاتگار گوزیت

دردانی جپء بیگاهاں
تو کہ درکپ ءے بیگاهاں

مہلب میٹگ انت ماں تاساں
جی پہ سر منوپء بیگاهاں

بیا گوں ذروشاں سیراپ کن
دیرانیس کپ ء بیگاهاں

زردء طوطی آں منوازیں
پکائی سرپ ء بیگاهاں

پیناریں صباے کریم
مارا دُر دپ ء بیگاهاں

سیت ءے پہ کتاریں کونجاں
پہا ام نپ ءے بیگاهاں

شپ انت ٹہلء داب انت دلء میگء
کشے دنیا واپ انت دلء میگء

ادء نیم شپاں تہنا تہنا میا
زماگ حراب انت دلء میگء

تئی ٹہلء نازانی درس انت ادء
تئی غم کتاب انت دلء میگء

پدا انران انت تئی زلفانی شپ
غے آسکواب انت دلء میگء

تئی جگء تراگ منی جت انت
گناہے ثواب انت دلء میگء

ما حق زہیں راہ دیتگ ما دروگ و ردکیں ماہ دیتگ
ما شیر کنگ ہر راتیں حبر تو باریں مسافر چے دیتگ

من مست کنگ اے کل امروز بے چنگ و رباب بے ساز و سروز
چے پنگ باریں تنی آسر تو باریں مسافر چے دیتگ

ما پناں توانے بخشا کنگ بیگواہاں نشانے بخشا کنگ
ما آپ کنگ ہر کوہیں جگر تو باریں مسافر چے دیتگ

اے دل گوں زہیراں قبر کنگ جی کہ نبوتگ صبر کنگ
نیا دی و شنگ مئے فکر و ہنر تو باریں مسافر چے دیتگ

بے رسم و رواج و دودشتیں ہر پیچ زمین ات زودشتیں
میٹرینت مدام ما کنگ و سر تو باریں مسافر چے دیتگ

چون گوشت تنی اے گرانیں سفر تو باریں مسافر چے دیتگ
ما دیتگ اد و دیوال نہ در تو باریں مسافر چے دیتگ

اوتاگ سداقت اوستانی تو حال نہ گپت دوستانی
کاگد نہ گلوہ قاصد نہ پر تو باریں مسافر چے دیتگ

دردِ مہلبیں بیگا ہے
گوں کپتہ دلء ہمارا ہے

شائل موساں نازیناں
مرکب ترا گانی زیناں
دردِ دل دوئیں یکیناں
جنزیت ہر کسے پہ راہے

نیادانی تہی احوالے
پدر واہگہ استالے
دیما سیاہی دیاوے
ناراستیں غمانی راہے

شیرکیناں حمر واپانی
پیغماں مہر واپانی
دیما انت سفر واپانی
اوستانی بزور سرجا ہے

چراغے گون انت دراتلگ بچار تہاری
شبء اے رنگ نہ ات چیزے روج ساری

ترا گلگ کہ تو پتہانی واب باغینگ
منارا گیگ سنگ زردء بے قراری

او صہبء نود تہی ارس پرچا ہُشک نہ بنت
کہ بانج اچ من نہ برتگ تو درد واری

چم راہ ء بیاں دل پتو ذور بنت
شہرء ماہیں جنک دُرس بانور بنت

بیگہاں کوہ سراں وہدے کشتت سرء
شنگیں جمر تئی سیاہیں ملگور بنت

عمرء موسم منی تئی ودارء گوز انت
دل کدیت پہ ترا چم تامور بنت
دستاں شہیت تئی ہئیانی بہار
گوں مئے ارساں دلء حون ام ہور بنت

دہرء مردم منیر چونیں سودا جہت
غم ہنت شاہیم ء درد ام تور بنت

بکند چوں جہل تئی نوبتء تالہ کچک
چراغاں سنج کنگ روجء شر گداری ء

پشین زبان ادء چ کس ء نصیب نہ انت
کہ بے میار بہ لیکیت تئی بے میاری ء

نزانن چو کہ شپاں چک اتاں مہر مسکین
ء صعب ٹہلیں پہ پٹانی راز داری ء

منیر اے واہگاں پٹیں کئی میار کناں
دلاں توار نہ کنت کے بے تواری ء

دل بُتِ واہگانی زیارت کنت
گوات پلانی گوشاں ہلوت کنت
پرتھیں دست کثیت دوہر بندہ
پرتھیں قوللاں کئے سلامت کنت
پاد قرانی قرنہ راہی انت
دل اگاں سر بکپت قیامت کنت
بل گناہانی گرچہ بڈہ انت
اے دگر رنگے عبادت کنت

تنی غمانی شپ دیار ء کئے تہنا سر بہ بیت
تنگے کیف اوں گون بہ بیت ء کتوکیں جمر بہ بیت
پہ تنی ورنائی ء زیبائیں شہر ء دل زریت
چو مہ بیت مئے واہگانی کودکی آسر بہ بیت
تنی چراغیں دیم ء حاجت پلے چو ماہ ء بلیت
کوش نرم نرم ء سراں بیت شنگ تنی مہر بہ بیت
مئے ء تنی اے سیادی یے انجیں خدا ء دوست بیت
کئے دین ء در بکنت کئے چہ دین ء در بہ بیت
چو مہ بیت مئے دیدگ ء شہکور ء ہوشامے بہ گپت
چو مہ بیت تنی ماہکانیں شار ء لمب ے تر بہ بیت

زہیرانی ہلکے آس چوگان انت
ارسانی بیا ادء ماہکان انت

دردانی اے شلوکیں آس ء
جپ گرتہ مئے دلء کرپاس ء
صورت کہ تئی مئے چمان انت

راہانی چارگ ء دہرہ
تہنائیں مئے دلوں کیرتہ
دردے کہ پہ دل ء درمان انت

اے زندء سیاہ شپانی نوکیں
دردے کہ چو چراغ ء روکیں
سازاں گوں دل منی دیوان انت

چہ ترانگانی گنجائ تو لالے رواں عتیں
نازیک، صوت، زہیریء گالے رواں عتیں

چو کہ بزانتیں شپ تئی رازانی پتہ انت
ماگوں صباح ء گوات ء سوائے رواں عتیں

دردانیء بہارء مرادانی وئی ء
پتا تو تار بوئے ء ٹالے رواں عتیں

کتیں بہ جل اتیں کہ من چھے گوں قاصد ء
چو داہگ ء مثالاں مثالے رواں عتیں

انچو ایچک ہلکس مہوتیں مئے زندگی
واپے رواں عتیں تو خیالے رواں عتیں

ہلکس منیر اہدانی شیشگ نہ پرشت انت
تو پڑھتیں دل ء وئی حالے رواں عتیں

دلء کسر کئے کشکء نگاہ ء دور کئے
تو دوریں ہلکے ء دارء مئے راہ ء دور کئے
منیر ءے زند ہمے پلن ء منت انت کہ زریں
چچے زہیر ء گھاباں چہ شاہ ء دور کئے

☆☆☆

روچے پن بیا ء روچے لوٹ بازار ء وتی
مارا بندیک کن گوں مہر ء دامن ء تار ء وتی

چہ بیستانی تماہ ء حاجتاں آزاد باں
یک نگاہے ام بچارے تو گنگار ء وتی
زلف بوئیں بیگے ء دامن ء نیاد ء طلب
زاناں کیشتر لوٹ اتک مرچی چہ بستار ء وتی

چونیں از رے جہراں گریگ کجا یات ء تنی
چچ نزنات چوں بداراں دیدگ ء ہار ء وتی

آ وتی ٹرامانی کوشیں مولماں بندیک مکت
ما منیر چچ غم نہ کت پہ زرد ء آوار ء وتی

☆

چچ زانتا کے درد ء اے زید ء چنالاہی
شامل پدا باہوت انت بے ساگیں نالانی

دلجم و نکنت کس ء امیت آ باندات ء
هو مرچی بہ بیت پردگ پلپیں سر ء مالانی

تنی دروشم ء دیدار ء ہر چیز سنگ پذیر
ہر تہر جوابانی ہر رنگ سولانی

آہنگ ء احوالاں کارے او کپوت سبزیں
آزمان ء اے نیلیں زر قولیک تنی ہالانی

ہر تاک ء ہمک ٹول ء مئے زند سنگ پذیر
اے زید ء نہالانی اے دشت ء شمالانی

پرچا تو منیر باغ ء پٹانی گرے نام ء
زانے کہ نہ انت دلبر محتاج مثالانی

دل کشیں چوپٹانی اندام کئے ء زائگ
پیر چہ منی عشق ء تنی نام کئے ء زائگ

داں ٹھٹھکیں زلفاں تنی نودانی شلگ بندیں
ٹٹکیں بہارانی ہوشام کئے ء زائگ

اے مرگ کہ کو کو کنت مئے زرد ء گشیت حالاں
نوداں گوں صبح ء کیت پیغام کئے ء زائگ

تو دہدے کہ سر گپت ے دابوں ٹھگ پھانی
دانکہ ترا نہ دیتگ آرام کئے ء زائگ

دانکہ تنی چراغیں غم چہ مئے دلاں اندیم انت
پہ منزل ء سر بنت این چوں گام کئے ء زائگ

شپاں تنی ترانگ ء کیف ء ٹھاریں قدح پکار انت
منارا پہ وتی صُہاں تنی بچکند گے کار انت

صباہاں زہیر پر بندیت شپاں چو سوز الہانیت
کئے انت اے نا ذراہ عشق ء کئے انت کہ انچو بیمار انت

تنی ناز ء بہشت نازیں غم ء دوزہ تنی بیگوازیں
دل انت مئے پارسا پتو، پتو اے دل گھنگار انت

تنی شار ء کنار ء مہلبیں دوست انت صبح ء سنج
گلاب ء پلن تنی جیگ ء دُنیں کشک ء مَجاں گار انت

تنی زلفانی شپ قصہ، تنی روع ستاء روج انت
منا اے ساہ اگاں دوست انت تنی ماہیں دامن ء تار انت

نہاء آشپ بو ء پلن ء زرگ اومان سنگ مرچی
منیر گوں ماہکانی ء ٹٹکیں وشبوعے آتار انت

وفاء درس نہ ہے، واہگ کتاب نہ ہے
غم چراغ ترا چومت ماہتاب نہ ہے

ہما توواب، منی شپ تنی ودارء انت
تو انجیں دانکے کہ ذراہیاں حساب نہ ہے

تنی اے کیف انت زمانگ چہ ہوش و سارء شنگ
نماریں دیدگ و اس اے اگس شراب نہ ہے

منی بساط کسی دیدگاں نیایاں من
نگاہے مارا بچار اے اوں بے ثواب نہ ہے

ترا اے گلہ و زمزیاں چوں کناں بندیک
دل و قرار نہ ہے یا شپانی واپ نہ ہے

تنی رژن و ساہگ و ہرچی چراغ و پیم و انت
تو انچہ ایوک اے تہنائی و حساب نہ ہے

مے مہرانی گنجیں دیاراں عشق دگے چیزے
بل اے ذروگیں قول و قراراں عشق دگے چیزے

نیکہ وفاء گوہر گون انت نہ کہ چراغے ارسانی
پتودگے یک چیزے کاراں عشق دگے چیزے

مہر و کیسگ ہو رک کتگ من درد و دامن حالیک انت
میت و شنگ راہ و چاراں عشق دگے چیزے

پیریں دلانی پیریں مہر و مزدگے رنگ انت
ورنائی و عمر و بہاراں عشق دگے چیزے

تواوں بزانے، من اوں بہاراں، موسم رنگ و مٹ بکنت
تو اوں بگندے، من اوں بچاراں، عشق دگے چیزے

دل ۽ محل اوں بہا کت غم ۽ ماڈی اوں بخشات
تئی تراگانی دشت ۽ پتو یک گدانے زرتگ

منی دژمنانی ارمان نوں کدی نہ بنت پورا
تئی دوستی ۽ دستاں پکن تیرکمانے زرتگ

کئی تراگ ۽ تباہاں منی ہوش ماں پتاگ
دپ ۽ لہو لہو شیرانت دل ۽ نوکیں ثرانے زرتگ

منی شاعری منیرام چے عجب رواج داریت
منی گپاں کسے فہمیت نہ کہ ہمزبانے زرتگ

کدی تئن چہاگل ۽ کت کدی آپ دانے زرتگ
برے لوٹ انگ چرانے، برے ماہکانے زرتگ

اے کہ چوش رنگ رنگ انت اے نہ انت بجنے دلبر
وتی زندگی بہاکت پتو من گشتانے زرتگ

منا کار انت دیدگانی نہ تراچراغ ۽ حاجت
پہ وت چاندلا تئی جیگ ۽ پتو کلکشانے زرتگ

زندہ ہر پاس ۽ گوں من ۽ یاراں
بے وفائی غم وفاداراں

کار دگے چچی انت تنی فقیرانی
مانگے بنداں رہسے چاراں

واہگ ۽ ہنکین ۽ نہ منگ چچ
نہنگ انت چہم دل گنہگاراں

منگ گیشیت کاڈ امروز ۽
شاری اوتاگاں یا دل ۽ تاراں

ہمسفر دہرتاں منیر انچو
کہ ہمک گام ۽ ساہگے چاراں

پیشا کیف نوشاں چہ تنی تاسیں دیدگاں من
من ۽ پرچا مان ندریت غم ۽ آس شنگاں من

منی جند ۽ مہر ۽ چنگ تنی بڑہ ۽ میار انت
چہ تو انچو زہیر واراں پہ وت انچو عاشقاں من

وتی زرد ۽ من میاراں وتی دیدگانی باہوٹ
برے چست ہاں چو دردے برے ارے ۽ شلاں من

من ایوکی ۽ تاراں ۽ من ۽ انوں مہر داشتگ
اکس اچ وتاکیشاں پتو روچے سر بیاں من

من منیر قاصد ۽ را وتی کشت ۽ کرت رخصت
منی زندگی ۽ بندے، تہ بگش کہ زندگاں من

مے چم تنی راہ سر شپ ء بیا
منی تو دلبر شپ ء بیا

دل پہ دوستانی نیادے ء بندیں
باغ ء پلانی سوادے ء بندیں
تو نوں بکن وائر شپ ء بیا

چو نہیں ہوشاے گوں وتا کاریت
گوات کہ پیغامے گوں وتا کاریت
او ماہکان درور شپ ء بیا

یل بکن شہر ء محکمیں دوداں
بیا رویں من تو گوں زری نوداں
کہ شہزادگ جہر شپ ء بیا

ماہ ء درور، تو بنا زین من ء
مرچی دلبر، تو بنا زین من ء

من کہ نازیناں ترا شپ تپسیت
کوش کنت سر، تو بنا زین من ء

ادے بس انت کپوت ء شائل
شہر ء چہ در، تو بنا زین من ء

من وتی ماہو ء بنا زیناں
بیا ء عومر، تو بنا زین من ء

بلکس پہ بلبلاں سکینے بیت
کے وائر، تو بنا زین من ء

گوں ترا مسفر نیایاں من
چہ وقتی زات ء در نیایاں من

پہ وقتی چار ء پہ دل ء میل ء
در نیایاں پہ گردگ ء سیل ء
تو بکن آس ء پرنیایاں من

مہر ء چچ تاب زلفانی
چچ گنڈاں من واب زلفانی
آگہی ء چہ در نیایاں من

تو منیر ء گوں مند ء نیاد کئے
واہگاں زرد ء بے مراد کئے
من اکس کایاں شر نیایاں من

ماہکان چنگ ساز تنی نام ء
پلاں وینگ نماز تنی نام ء

انجو کہ روج دیگر ء ہڈیت
گار بوتہ شوہاز تنی نام ء

زندگانی ء روج گواہیت انت
کئے پہ وت ء باز تنی نام ء

گریشگ ء آسک دز گہار تنی
کبگاں در برتہ ناز تنی نام ء

تُجھی ایں ارواہ ز رانی گیر کاریت مولے
واہگانی ہیشگیں ہوشام ء عکے پذرانت
کے ہوت کنت گشتیت، تو اتلگ ے!

پدا بکرنڈے کتے بیت دل ء درداں بٹو بحیت
من ء آگاہی ء ٹھیلنت گھلیں نازیک واپانی

کھٹے کہ نازبو ء مہلیں نالے گھلیں غم تنی
ودارانی سرون ء پاد برمش ء دھل کئے کشک

غم ء پادیک ء ٹبلل داں کدی زیل ء مٹی داریت
وفا ء سنگہ ء زیر منی گلانی یک بندے

پن کئی قدحیں چمان ء پکے آپ دست ء انت
زہیرانی چنال ء روٹگاں کئے آس مانداریت

تنی بیوانی ء لوبی دل ء برچانک ء اوتاگے
من ء عہد ء ودار ء سورگیں پشانی سیادی انت

بیا منی نگرہ بدن بیا دل ترارا یات کنت
دوری ء زنگ ء مجن بیا دل ترارا یات کنت

واہگ ء شائیل نہ نالاں

زرد ء مالانی سزا

تنی گھلیں آواز نیت

کوش کشتیں صباہاں

ماہ درپشان انت شپاں

منے بے ہمراز نیت

جنگل انت مہر ء وطن بیا دل ترارا یات کنت
بیا منی نگرہ بدن بیا دل ترارا یات کنت

استالاں کنتیں ہمسر پناں وقی ہمراز کنت
چو کہ بہ نالیت بلبے پادیک تئی آواز کنت

عہد ۽ مٹشان ۽ مہملیں شپ پوش اتگ سر پہ سر ۽
تئی سنگہ ۽ وشیں توار درو ۽ سروز ۽ ساز کنت

آمالقاء ترانگہ ۽ درواں جٹکی چاپ جگ
دنیا تو امیں سمیت آگل کہ سہتے ناز کنت

پہ یک نگاہے چارگ ۽ ناز بو چہ باغ ۽ درکنت
بخشائیت کتے دیدگاں کتے دل ۽ شوہاز کنت

شکینیت زلفاں مہملیں داریت مٹشان ۽ دامن ۽
ہچاندیت لٹاں گوں گٹیں ارساں منی امہاز کنت

زرد چو قبر ۽ ایچک انت
پہ تئی دیدار ۽ دلبر
چم چار راہ ۽ سرا
روح چوں بیگاہ پیت کہ
تئی کلوہے نیت مرچاں
پتگ ۽ ماہ ۽ سرا

گوسگ انت نوں سیم ۽ سن بیا دل ترارا یات کنت
بیا منی ٹگرہ بدن بیا دل ترارا یات کنت

واگہ ۽ روکیں صباہ ۽
ملگزار ۽ درو ۽ کائے

پٹے دست ۽ انت ترا
آپ کئے کوہیں دلاں مے
پٹے تو زلفاں کمائے
پٹے دست ۽ انت ترا

دشہوئیں مہر ۽ چمن بیا دل ترارا یات کنت
بیا منی ٹگرہ بدن بیا دل ترارا یات کنت

باندہ گوں موسے گوں بہارے کثیت
 بلکس پہ گند کے پہ گدارے کثیت
 روت گوں واہگاں انچو تڑیک بیت
 بے تواریں منی پہ توارے کثیت
 وشانی سروگان رخست کثت
 مرچی استال مہکان رخست کثت

گوں لقاء تہی ہلکے چم بتگ انت
 کنگے دامن دُریں غم بتگ انت
 مرچی پلانی وشبو سفر کثت جدا
 مرچی کوشے وتی اُرد ام بتگ انت
 پل کانت گلستان رخست کثت
 مرچی استال مہکان رخست کثت

اری ایں چم کندان رخست کثت
 مرچی استال مہکان رخست کثت

تو روتے گیر کانت نشانی تہی
 تراکتے کپے مہروانی تہی
 راہے انچو تہی اجلیں قدم ایر بنت
 گنجیں دل دور بنت واہگانی تہی
 واہگے پلنیں دیوان رخست کثت
 مرچی استال مہکان رخست کثت

زلفاں شگین مارا مسکین شامے بدے
نوداں نر کن کوشء را پیغامے بدے

سک غریباں نگدیں زردء واہنداں
مارا فقیراں نگر ہیں دردء وائے بدے

انچو چوں اے روچکیں زردء سہزیناں
بچتاں دوارے لفاں مئے ہوشامے بدے

چوئیں ہلکے کتے دلاں گوں لبیب نکت
دردء دلء اے سیادیء نوکیں نامے بدے

غم تنی چراغیں دردء نجاس اندیم کنگ
مولمء ماہے زہیرانی ٹورباہے بدے

انچو گشت کہ دنیا منیرء بیہال انت
کنے وتی کن مارا دگر بنامے بدے

زندمانیء چہ زندء دروشمء داباں بہ بر
بیا صباحء سنج ء شامء مہرء تاباں بہ بر

تو وتی نیادانی شپ کہ چہ منء پہری کنگ
غم جتیں اے دیدگانی سلگیں داباں بہ بر

ارسء شہو، ترانگء مہکاں، غمانی مہلباں
واہگ ء مہرء توامیں مالء ازباہاں بہ بر

تو وتی نازانی نازکء گلابیں ترانگء
دوزجء دردء من مرچی باز گریاہاں بہ بر

ما وتارا چہ دوارء کنڈ ء بیٹاں در نہ کت
محکمیں مہرء وتی بیا بُرزیں محراباں بہ بر

شپہ پرداتگ کیفء شار واپ انت
خمارء ساہگء بازار واپ انت

ادا مارشتء بابء کئے بہ نکلئت
گنہگار آگہ انت دربار واپ انت

بچار کردارء اے سنگینیں دورء

جئے اچ من منا آوار واپ انت

طیب دہرء ترا صد مرجبا انت

مہ ٹوپین یل دلء آزار واپ انت

دنی مہماں چے پیا بند کناں کہ

منی ماں دیدگاں دلدار واپ انت

پہلکہ روک کناں لہزء چہراں

شپہ غارء غمء استار واپ انت

غم تنی پئے ماہء سرا

نقش انت دلء ارواہء سرا

ہلک تمامیں جنزان انت

نہست مسافر راہء سرا

نہ تراکئے، نہ غم، نہ دوار تہنایاں

بیا تو پہ منء دستے شہار تہنایاں

زہیرء شاتلء کولو نہ دردء سازء توار

من بے قراراں اکس پہ قرار تہنایاں

نالان انت دگر رگے مرچی اے دل و شاتل
ماسنگ و دور دانت زہیرانی دُر ہیں بانول
دردانی سفر گران انت
واتر نوں دو بر گران انت

بس واہگ و نیادی و زردانی بہ بیت سودا
تنی گوہریں زہیر و مے بے مٹیں غمانی مل
مہرانی بدل چے بیت
پہ تنگہ و زر گران انت

اے گف و ر بد کھک انت، اے کوہ تنی رہشون
داں پادرو انت تنی، داں است انت دلانی پل
ہوکیں برو دیم و
اے راہ ستر گران انت

نیادانی شپ و منزل چنت قرن ہما دیم انت
برجاہ نہ منگ نوں ناذراہیں دل و تہمیل
اوستانی قدم پرشت
اے صبر پہ برگران انت

اے سوچنیں دردانی عکس و چوں زبان کشیت
تگیں شپانی غم نازکیں صبا و پل
گوں من نہ بیت قصہ
تنی مہر و صر گران انت

وتا من پُروشاش پدا سازاں صدر و روچے
زاناں یکے آں، یا کہ ہزار، تہنایاں

چناہا گار ات اے دنیا و چچانی تہا
منارا گوں منی پتھاں بچار تہنایاں

وتی من ایوکی و پُرس و تاں کدی ننذاں
بیا تو گوں منا دتے ہزار تہنایاں

یا تنی مہر کد ساچان بنت

خرنچے ہلکے رنگے دمکاں تالان انت

روح چو درد شہرہ سترے پہچان انت

نکوات ہ مسافر گوں وت ہنا جیدان انت

یا تنی مہر کد ساچان بنت

دوری کسے نیادانی احوال نہج

ساک گرم انت پٹانی دیوال نہج

ماں شپہ تاس برف بدیت استال نہج

یا تنی مہر کد ساچان بنت

مرچی ودار نیادے توامیں سہت پر انت

چم خرمہنت چوں ارس کبا تاہیر مگرانت

نکوات بہ کثیت دل گوں چہاغاں ہور ہرانت

یا تنی مہر کد ساچان بنت

تو مہرہ ٹھارے، منا ہچہ نیارے

تنی ہلک کہ دوریں، بیگاہ مکلوریں

غم چاپ جناناں، مرچی دل سوریں

یا تانی میارے، منا ہچہ نیارے

تو مہرہ ٹھارے، منا ہچہ نیارے

تنی درد شہازے، دروہت دل سازے

کپ پہ تو نہ رستہ، توکل کتہ بازے

گیابان بہ بہارے، منا ہچہ نیارے

تو مہرہ ٹھارے، منا ہچہ نیارے

پہ شپاں مے چراغے پہ صباہاں ناز بوئے
کدی کا گدے نو لیس کدی گوں کئے کلوئے

نوں من زاناں زوت سبزیت منی ترا نگانی بیتاپ
منی چم آبشار انت، منی زرد مانگوئے

ہمیں واہگانی راہ انت ادعہ ماہ نہ ماہکانے
مہ رو تو چو تہنا تہنا بزور گوں وت ہمسروئے

تنی ترا نگ و دیار دل و قبر چوں ایچک انت
نہ کہ نبلبل و توارے نہ گلاب و دشیں بوئے

منی حاجتانی موسم نہ بہار انت نیکہ چلگ
نہ بلیت آس شق و نہ تحجیت شہدیں جوئے

استال نمائے، ارسانی تمائے
ارمان منی زندہ گوں لاس و کمائے
ارواح و توارے، منا وچہ نیارے
تو مہر و نمائے، منا وچہ نیارے

دل دست و لگوشتہ، سک باز نہ پرشتہ
ہر رنگ و کنگ من، غم و داغ نہ ششتہ
دردانی پکارے، منا وچہ نیارے
تو مہر و نمائے، منا وچہ نیارے

عاشق وڑا دنیا داری کئے
تو میاری نہ ہے، تو میاری کئے

تقی غلامی منی تالہ ہمیل انت
صحبہ ہمراہ انت مئے بیگہ ہمیل انت
ماہ بندیک و پٹاں وداری کئے
تو میاری نہ ہے، تو میاری کئے

تو پہ نازیک نازین کے روچاں وقتی
مہر پرمان گوازین کے روچاں وقتی
عشق نیون چوں سرچاری کئے
تو میاری نہ ہے، تو میاری کئے

بیا و حالاں بگر دانکہ کد زندگ انت
اے شہیدیں وفا کہ ابد زندگ انت
سنگ باری کئے، آسن گواری کئے
تو میاری نہ ہے، تو میاری کئے

ماں دیدگانی درء یا دل و تھا دارے
بگش تو ہاریں ملی اسر کا دارے

نہ نرگاں تران سنگ کے کلاں شپ و اقل
ہمودا روج نہ گوشت چپا شپ دارے

وفا و کشک مدام واہگانی منزل بیت
ترا گوں سر نگراں یا تو گوں من و دارے

منیر دست منی قرنی بیت اُمیت وار انت
تا کہ اے دیگرین دنیا و دامن و دارے

عاشقِ وڑا دنیا داری کئے
تو میاری نہ ہے، تو میاری کئے

تنی غلامی منی تالہ ہمیل انت
صبحِ ہمارہ انت مئے بیگہ ہمیل انت
ماہِ بندیک ۽ پلاں وداری کئے
تو میاری نہ ہے، تو میاری کئے

تو پہ نازیک نازین ۽ روچاں دتی
مہرِ پرمان ۽ گواہین ۽ روچاں دتی
عشقِ نیون ۽ چوں سرچاری کئے
تو میاری نہ ہے، تو میاری کئے

بیا ۽ حالاں بگر دانکہ کد زندگ انت
اے شہیدیں وفا کہ ابد زندگ انت
سنگ باری کئے، آسن گواری کئے
تو میاری نہ ہے، تو میاری کئے

ماں دیدگانی درء یا دل ۽ تھا دارے
گلش تو باریں منی ہمسفر کجا دارے

نہ مرگاں تران کنگ نئے کناں شپ ۽ استال
ہمودا روج نہ گوشتک چیا شپ ۽ دارے

وفا ۽ رکھک مدام واہگانی منزل بیت
ترا گوں سر بگراں یا تو گوں من ۽ دارے

منیر دست منی کرنے بیت اُمیت دار انت
تا کہ اے دیگرین دنیا ۽ دامن ۽ دارے

زندہ را زہر دے کہ ممانیت مرگ و غم
نیکی و ماندار کہ بلکس بدی سچیت

باریں کجاں صباح و تنی نیادہ بہشت گوں
ہر شب و دار و دوزخ و مے زندگی سچیت

تنی ترانگانی آس و ٹھلیں زندگی سچیت
شہزیت چو رگام و کدی شب کدی سچیت

ایر انت زہیر و ٹٹ و سراوں ہچم بستگت
واب و چہ بُست کنت منی آگہی سچیت

ہچکند کتر ہے کہ منی قرن شئی انت
یکیں دمان و آس و توامیں صدی سچیت

پیک دمانے تو گوں کپوتاں بہ نال ام
بلکس غم و چنال تنی بے ساہگی سچیت
ہنگر گمان و آس و ہمیش انت زندمان
اے جہندم و کہ مہر و ہمک جہتی سچیت

چراغے یاتے بدئے گوں مسافرء سفرء
کہ بلکس داشت شپے تئی حائرء سفرء

منی زبان پمشکہ نہ بیت کسی باہوٹ
منارا کارکییت انت پہ زیرء سفرء

وقی دعانی بوجیکء پن ہورک مکن
کہ چول گوں منء ہمراہ بنت زرء سفرء

تئی درد گوں منء گون ات شتاں پدا انگاں
کہ بے تو چ ندستگ تئی شاعرء سفرء

منیر ایوکیء روح سوچیت ارواحء
براں من گوں وتا تئی یاتء چادرء سفرء

آ کہ در کیت انت سنج کشے چار گندء نجیت
زژن روت ماہء، وشبوء پلانی پلنیت

تئی ودارانی راہسراں ماہے شہم کت
مگوات گلین صحبء گلء تئی پادونء مگوزیت

سر بگر مہلہ دراج انت سک مہرانی سفر
دیمء تئی دزائں روح وقی دزمالء مٹیت

تو بہ بے بلکس بُست کت عہدء دل زدگ
گریہگء ڈقاں ٹیلین آہوئے ہزیت

من ہا روحء ام منیر درگیجاں وتا
آ وقی شوبازء چرے بازارء گوزیت

دردِ گپ بکناں مہرِ مثالِ بدیاں
کس سرکش ترا دنیا من حالِ بدیاں

دہر چو زہنگیں کارچہ سرا سہیل کہ من
زندہ پردہ دلِ نازبوئے نالِ بدیاں

دردِ سازاں گوں بازیناں وقتی گفتاراں
گون دلِ حوناں دگے رنگے خیالِ بدیاں
گلِ طوافِ رواناں پدا ہشکیں دستاں
چچ ہشیں چیزے نگنداں کہ من لالِ بدیاں

منیر اے واہگے نوکیں دلِ مئے سر کھیت
دردِ حوناپ زہیرانی چٹالِ بدیاں

شبِ مہراں گوں چراغاں کماے
غمِ راہ تہاریں زاناں کجائے

من سزیناں ہلکے ذرہیں درچک داراں
بہارانی بانک اگاں تو رضائے

من سینگاراں چٹاں دلِ سمبہیناں
ہمنچہ زاناں کجاں راہ کائے

دلِ چیریں درداں کئے پشداراں
وتا ام نگنداں اگس درمیائے

منیر مٹوات روپیت پداں نازبوئیں
وداراں تو سندے قراں نیائے

روحء مگندیت واب، ء شپء مجلسی نہ انت
مے آ خمار چم مروچاں وتی نہ انت

ہر کس وتا شوہازیت مے شیرانی اندرء
کتے بلے تئی شاعرء حالء سہی نہ انت

صد سالء شن رہن سنگ پرتو انگلیں
مارا کہ تاسے آپ اول شوہازگی نہ انت

انگہ من دم نہ برنگ تئی راہء چارگء
انگہ تئی زہیرانی موسم پدی نہ انت

احوالے کلیت منیر نہ دوستانی قاصدے
اے ملک مے وتی انت بلے زندگی نہ انت

نہ انت
انگہ من دم نہ برنگ تئی راہء چارگء
انگہ تئی زہیرانی موسم پدی نہ انت
احوالے کلیت منیر نہ دوستانی قاصدے
اے ملک مے وتی انت بلے زندگی نہ انت

ارس بچکند گانی ہمراہ انت
غم تھی وشیانی ہمراہ انت

پ تھی شوبازء روج روت گھٹے
ساہجے ساہگانی ہمراہ انت

زندگی یک نہ گوشکیں شیرے
دستء تھی سنبھانی ہمراہ انت

دروشمء لہرہاں گوں ہمسوار انت
دل منی دیدگانی ہمراہ انت

درد یک بے وفائے ات رفتگ
مہر بس قضہانی ہمراہ انت

نوں چراغانی گلہء کئے کنت
روح وت ساہگانی ہمراہ انت